

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **R. J.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, čj. OAM-499/ZA-ZA11-ZA08-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2021 rozhodl žalovaný o zamítnutí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
- 2. Žalovaný zamítl žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou dle cit. ustanovení se zdůvodněním, že žalobce přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, s tím, že žalobce neprokázal, že v jeho případě tento stát za takovou zemi

považovat nelze. Žalovaný přitom odkázal na ustanovení § 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, s tím, že žadatel je státním příslušníkem Gruzie, která je považována ČR (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.

3. Z průběhu správního řízení měl správní orgán za objasněné, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho snaha vyhnout se posměškům za to, že ho opustila manželka a provdala se za jiného a navíc staršího muže. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že si opatřil informace o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii, konkrétně vycházel z materiálu Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav – listopad 2020, na jehož základě zhodnotil žalobcovy důvody žádosti a dospěl k závěru, že v případě žalobce lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu.
4. Z rozhodnutí plyne, že žalobce se z výše uvedených důvodů v zemi původu popral, soud mu uložil trest dva roky odnětí svobody a zákaz přiblížení k napadeným, správní orgán pak na základě podkladů uzavřel, že v případě potíží má dotyčný možnost použít ke své obraně řadu legálních prostředků. Žádné potíže se státními orgány v zemi původu neměl a nelze proto dojít k závěru, že by mu měla být příslušnými orgány odmítnuta ochrana jeho osoby nebo že by stát nebyl schopen či ochoten pomoc poskytnout. Žalovaný v uvedené souvislosti poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11. 3. 2004, čj. 6 Azs 8/2003 a ze dne 24. 2. 2005. Čj. 7 Azs 187/2004 a žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.

II. Žalobní argumentace

5. Žalobce namítal porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a to v jeho ustanoveních § 3, § 50 a 68, neboť správní orgán dle jeho přesvědčení nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v patřičném rozsahu, neopatřil si dostatek podkladů a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V jeho věci nebyly dány podmínky pro aplikaci § 16 odst. 2 zákona o azylu, je přesvědčen, že splňuje z důvodu hrozby vážné újmy podmínky doplňkové ochrany.
6. V žalobě žalobce uvedl, že domněnka bezpečné země původu je vyvratitelná a je tak potřebné v každém jednotlivém případě zkoumat, zda ve vztahu k dotyčnému žadateli lze danou zemi za bezpečnou považovat či nikoliv. Žalobci se v zemi původu rozpadla rodina, žena od něho odešla i se synem ke staršímu muži a stal se proto terčem posměchu okolí. Dostal se tak i do rvačky, popral se s opilými příbuznými manželky, kteří se mu vysmívali. Po propuštění z vězení se rozhodl odejít, aby se vyhnul dalším střetům a výsměchu. Z uvedeného důvodu se obává i návratu do země původu.
7. Žalobce dále namítal, že jediný podklad žalovaného o situaci v Gruzii považuje za nedostatečný, je odkazováno na obecné informace, nesouvisející s jeho důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, informace žalovaného byly nedostatečné a neaktuální, tedy nerelevantní, navrhl proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 27. 10. 2021 plyne, že žalovaný s žalobními námitkami nesouhlasí, odkazuje na obsah správního spisu, výpovědi žalobce, dostatečné a aktuální informace o zemi původu a odůvodnění svého rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že postupoval v daném případě v souladu se zákonem o azylu, dostatečně individuálně a dodržel zásady správního řízení. Byl zjištěn skutečný stav věci a správní orgán se zabýval všemi žalobcem sdělenými skutečnostmi, byly opatřeny veškeré potřebné podklady pro vydání rozhodnutí.
9. Protože ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu umožňuje zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné v případech, kdy žadatel přichází ze státu, který je Českou republikou považován za bezpečnou zemi původu, bylo na žalobci, aby prokázala, že v jeho případě Gruzii za takový stát považovat nelze. Česká republika považuje Gruzii kromě území Abcházie a Jižní Osetie (kde žalobce nežil) za bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, což žalovaný v rozhodnutí podrobně odůvodnil. Na základě žalobcovy výpovědi a použitých informací o zemi původu pak žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce je citovaný stát bezpečnou zemí původu, neboť žalobce nikdy nebyl členem žádné politické strany, organizace či hnutí, politicky se neangažoval a žádné azylově relevantní potíže v zemi neměl. Posměšky ze strany příbuzných bývalé manželky za takové považovat nelze. Použitý informační zdroj považuje žalovaný za dostatečný i aktuální, v žalobě není uvedeno, jaké další informační prameny měl správní orgán použít a čemu by se tyto konkrétně měly věnovat. Při seznámení se s podklady ani žádné další důkazy žalobce nenavrhol.
10. Uvedenými skutečnostmi měl tedy správní orgán za doložené, že v průběhu azylového řízení žalobce neprokázal, že v jeho případě Gruzii za bezpečnou zemi původu nelze považovat a žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Ze správního spisu plyne, že žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dne 19. 7. 2021. Uvedl, že je státním příslušníkem Gruzie, též národnosti, má náboženské přesvědčení pravoslavného křesťanství. O politiku se nezajímá, nemá politické přesvědčení. Je rozvedený, jeho syn žije s bývalou manželkou. Gruzii opustil 12. 6. 2021, cestoval letecky do Polska a odtud do ČR autobusem. V letech 2015 – 2017 pobýval v Německu, v r. 2018 asi 8 měsíců pracovně v Polsku, pracovní povolení však žádné neměl. V Německu žádal o azyl, žádost vzal zpět. Jako důvod opuštění země původu žalobce uvedl, že měl krásnou rodinu, ale manželka se s ním rozvedla, vzala si nějakého šedesátníka, všichni se mu smáli, proto odjel. V rámci pohovoru téhož dne pak žalobce sdělil, že jeho kamarád zde má známé, ve vlasti se státními či bezpečnostními orgány neměl žádné problémy. U soudu byl kvůli rvačce, popral se s těmi, co se mu vysmívali. To se stalo před dvěma roky, obdržel trest dvou let odnětí svobody a nesměl se přiblížit k těm, s nimiž se popral. Z výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn 1. 3. 2021. To, že ho opustila manželka a odešla za starším pánem je v Gruzii potupa, lidé se mu vysmívali, nemohl ani vyjít z domu. Šel na návštěvu za synem, potkal opilé příbuzné manželky, posmívali se mu a on se s nimi popral. Gruzii opustil kvůli posměškům. Má hodně známých, přestěhování by mu nepomohlo.
12. Dne 20. 7. 2021 byl žalobce seznámen s podklady – zprávou Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav – listopad 2020, uvedl, že se s ní nechce seznámit a nenavrhuje ani žádné další podklady.

13. Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, upravuje v ustanovení § 16 zjevnou nedůvodnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V jeho odstavci 2 je uvedeno, že „jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze“. V odstavci 3 se pak uvádí, že „jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a“.
14. Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná. Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).
15. Jak výše uvedeno, správní orgán má možnost na základě znění § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítnout žádost žadatele o udělení mezinárodní ochrany v případě, že žadatel přichází z tzv. bezpečné země původu, a v takovém případě je na žadateli, aby jasně prokázal, že v jeho případě stát za takovou zemi považovat nelze. Po přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí správního orgánu soud konstatoval, že žalovaný zjistil podstatné skutečnosti, které vedly žalobce k podání žádosti, z jeho písemného podání ze dne 19. 7. 2021 – viz bod 11. S žalobcem byl proveden řádný pohovor, kdy mohl uplatnit veškeré skutečnosti, které považoval za podstatné pro zhodnocení svého případu. Žalobce však žádné další důkazy nenavrl a nepředložil, jeho námitka o nedostatečném zjištění skutkového stavu proto nemůže obstát. Ve správním spisu se nachází žalovaným doložený materiál o hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, v aktuálním znění z r. 2020, s níž byl žalobce seznámen dne 20. 7. 2021, bez připomínek či návrhu na doplnění dokazování. Uvedená žalobní námitka je tak nedůvodná. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se zabýval hodnocením situace v zemi původu žalobce dostatečně, konstatoval, že s výjimkou separatistických regionů Abcházie a Jižní Osetie splňuje Gruzie základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu a nadále může být zařazena na seznamu těchto zemí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žadatel má ve vlasti možnost použít ke své obraně řadu legálních prostředků a žalobce takovou skutečnost ničím seriózně nevyvrátil. Zde však krajský soud považuje žalovaným aplikovaný odkaz na rozhodnutí NSS ze dne 11. 3. 2004 čj. 6 Azs 8/2003 – viz str. 3 rozhodnutí – za přílehlavý, neboť v případech, kdy se žadatel neobrátil na prostředky, které právní řád země původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nemůže tvrdit, že případná ochrana by byla neúčinná.
16. Dále soud plně odkazuje na závěry rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, v němž je uvedeno, že „žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo

uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. b/ zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.“ Krajský soud po přezkoumání věci považoval skutečnosti, uvedené v žalobě, za zcela účelové, neboť z nich nevyplývá, jaké závažné nebezpečí by mělo v případě návratu žalobce do země původu žalobci hrozit tak, aby země původu pro něho nemohla být bezpečnou. Jeho sdělení, že byl vystaven posměškům příbuzných, zcela jistě nelze hodnotit jako azylově relevantní pronásledování či hrozba vážné újmy, neboť pokud je pravdivé, měl žalobce dostatek legálních prostředků obrany, o něž se ani nepokusil. Logiku této věci žalovaný vyčerpávajícím způsobem osvětlil na str. 3 a 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný zjistil z výše cit. podkladu, jaké jsou možnosti obrátit se v Gruzii o adekvátní pomoc a v dalším materiálu sloužil k posouzení kritérií, která je nutné splňovat, aby země mohla být vnímána jako bezpečná země původu v souladu s § 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. a § 2 zákona o azylu. K námitce žalobce, že pro jeho případ není materiál věcně relevantní a je obecný tak soud pouze doplňuje, že s ohledem na jím sdělený důvod opuštění vlasti lze pro závěr o tom, že země původu je v jeho případě považována za bezpečnou oprávněně, zcela dostačující.

17. Po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že námitky žalobce nejsou důvodné, neboť správní orgán zjistil důvod opuštění vlasti žalobcem dostatečným způsobem, žalobce se s podklady podrobněji seznámit nechtěl, nic dalšího nenavrhoval, jako důvod odjezdu označil posměšky příbuzných. Z podkladů žalovaným zabezpečených jasně vyplývá, že Gruzii lze posuzovat jako bezpečnou zemi původu v rámci mezinárodních měřítek, kromě území Abcházie a Jižní Osetie, a žalobce nesdělil nic, z čeho by bylo možné dovodit, že v jeho osobním případě tomu tak není.
18. Krajský soud na základě shora uvedených skutečností proto uzavřel, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem, a žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náhrada nákladů řízení

19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 28. července 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně